

Laat de kinderen tot mij komen

Kinderpagina voor Tearfund-zondag

Bijbelverhaal

Toen Jezus op aarde was, reisde hij veel rond. Hij ging naar vele plaatsen samen met zijn discipelen, Zijn leerlingen. Hij vertelde de mensen over God. Hij leerde hen om te leven zoals God het wil. Wat Jezus vertelde was heel belangrijk. Het was zo belangrijk dat Zijn leerlingen dachten dat het alleen voor grote mensen was.

Op een dag kwamen mensen met hun kinderen naar Jezus. De leerlingen van Jezus werden boos. Ze zeiden dat de mensen niet met hun kinderen naar Jezus mochten. Maar Jezus wil dat de kinderen tot hem komen. Jezus vindt kinderen belangrijk. Elk kind heeft veel waarde voor Hem.

Daarna zegt Jezus tegen de leerlingen dat kinderen Hem goed begrijpen. Hij zegt aan de leerlingen dat ze van de kinderen kunnen leren. Kinderen zijn dus niet te klein om Jezus te verstaan. Jezus wil ook dat kinderen leren over God en Hij wil hen zegenen.

Je kan het verhaal ook lezen in de Bijbel:

Jezus zegent de kinderen (Lukas 18:15-17)

De mensen brachten ook hun kleine kinderen naar Jezus toe. Ze wilden dat Hij hun de handen op zou leggen. Toen de leerlingen dat zagen, stuurden ze hen weg. Maar Jezus riep de kinderen naar Zich toe en zei: "Laat de kinderen naar Mij toe komen en houd ze niet tegen. Want het Koninkrijk van God is voor mensen die zijn zoals zij. Luister goed! Ik zeg jullie: als je het Koninkrijk van God niet aanneemt zoals een kind dat doet, kun je het niet binnen gaan."

Het is niet voor alle kinderen gemakkelijk om te weten dat ze belangrijk zijn. Sommige kinderen horen niet van hun papa of mama dat ze waardevol zijn. Sommige kinderen hebben ook niemand die voor hen zorgt. Dat is bijvoorbeeld zo voor de garibous. We gaan vandaag een beetje over hen leren.

Wie zijn de garibous?

Een **Garibou** of Talibé * (afhankelijk van het land) is een leerling die ver weg van huis de Koran studeert. Meestal gaat het om een jongen tussen 5 en 25 jaar die voor jaren toevertrouwd wordt aan een koranmeester. Deze meester, die verantwoordelijk is voor zijn opleiding, neemt hem meestal mee naar een dorp of stad ver weg van de familie, en soms komt de jongen zelfs in een ander land terecht.

De **levensomstandigheden** van de jongsten onder hen, de kinderen, zijn enorm achteruitgegaan sinds de jaren '70-'80, toen hun meesters massaal naar de grote steden trokken en de armoede van de bevolking toenam.

Vandaag worden de jongens dagelijks een beetje overal in het stadscentrum aangetroffen (kruispunten, tankstations, restaurants,...), waar ze voorbijgangers of chauffeurs om voedsel en geld vragen. Het zijn **bedelaartjes** geworden die, vuil en in lompen gekleed, deel uitmaken van het straatbeeld. Hun kennis van de Koran wordt amper bevroegd door de enkeling die hen een centje toeschuift, en dikwijls worden de garibous zelfs genegeerd, vernederd of weggejaagd. De kinderen zijn verplicht tot 10 uur per dag op straat te bedelen, en dit om in hun eigen behoeften en die van hun meester te voorzien. In de meeste gevallen heeft hun familie niet kunnen bijdragen in de opleidingskosten en ook de overheid erkent noch financiert deze traditionele Koranscholen.

De **opleiding**, die de jongens dus zelf bekostigen, bestaat uit het leren en memoriseren van de Koran in het Arabisch en de waarden van de Islam. Ze hopen zo gerespecteerde Koran-geleerden te kunnen worden. Er is echter geen aandacht voor het leren lezen en schrijven (in Frans of moedertaal), noch voor wiskunde of algemene geschiedenis. Dit betekent dat ze maar weinig andere beroepen kunnen uitoefenen.

Doorgaans leven deze jongens in erbarmelijke omstandigheden en hebben ze enorme **noden** op vlak van voeding, onderwijs, hygiëne, medische zorg, opvoeding en affectie. Het zijn jongens die aan de kant van de maatschappij zijn komen te staan, uitgesloten door de samenleving, en beroofd van hoop voor de toekomst.

Jezus roept soms mensen om voor hen te gaan zorgen. Samen met Tearfund werken Théo en Irene bij de garibous. Ze geven hen lessen, spelen met hen en laten hen weten dat ze waardevol zijn. Ze doen dit in het **Samaria**-centrum.

Knutselwerk

We willen deze kinderen laten weten dat ze voor God waardevol zijn. We willen ze overladen met kaartjes met de tekst "i nafa ka bon". In hun eigen taal, Dioula, betekent dit "jouw waarde is groot".

We kregen al een aantal leuke kaartjes voor de Garibous. Je vindt een aantal voorbeelden hieronder. Wat leuk om iets te mogen maken om andere kinderen te laten weten hoe belangrijk ze zijn voor de Here Jezus. Als je een kaartje aan ons bezorgt, zorgen wij er graag voor dat een Garibou dit ontvangt. **Stuur je kaartje(s) voor 15 juli naar ons secretariaat, Groenstraat 19, 1800 Vilvoorde.**

